

ΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΡΙΣΤ. Ν. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΔΥΝΑΜΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ,"

Αι δύο μεγάλαι 'Αθηναϊκαὶ πληγαί

ρους 2.1)2 δισεκατομμυρίων περίπου λιτρῶν, ἤτοι 80—82 τοῖς 2) ο) ἐπὶ τῆς ὀλικῆς παραγωγῆς τῆς Δανίας.

Ἐκτός τῶν συνεργητικῶν γαλκτοκομείων ὑπάρχουν ἐν Δανίᾳ καὶ 34 συνεργητικὰ σφαγεῖα (τῷ 1905) ἔχοντα 93.300 μέλη, ἅτινα δὲ ἐσπάζον τῷ 1905 1.134.624 χοίρους καὶ 15.329 βοῦς.

Ὑπάρχουσιν ὁμοίως συνεργητικοὶ οἶκοι ἐξαγωγῆς ὠδῶν, οἵτινες καὶ οὗτοι διατελοῦσιν ἐν ἀνθηροτάτῃ καταστάσει.

Πάντα ταῦτα ἐλπίζομεν ὅτι θὰ πείσουν τοὺς κυβερνήτας τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἡ δύναμις τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς φιλοπατρίας εἶνε πολὺ μεγάλη καὶ πολλὰ δύναται νὰ κατορθώσῃ.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ

Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

B.

Ὅτι ἡ γεωργικὴ ἐν Ἀμερικῇ ἐκπαιδεύσις εἶνε πλουτογόνος, πρὸς ὅσον ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι εἰς μόνον καλλιεργητῆς τῆς ἐν Ἰδίᾳ γεωργικῆς σχολῆς διὰ τῶν πειραμάτων του ἀνεκάλυψε μέθόδον δεκαπλασιάζουσαν τὴν παραγωγὴν. Οἱ Ἀμερικανοὶ γεωπρόνοι ὑπῆρξαν πάντοτε σκαπανεῖς εἰς τὰς γεωργικὰς μηχανάς, ἀλλ' οἱ πατέρες τῶν ἐπαρχῶν εἶνε μὴδὲν ἐν συγκρίσει πρὸς ὅτι πράττουσιν αὐτοὶ σήμερον.

Εἰκοσιπέντε χιλιάδες μηχαναὶ γαζολίνης κατασκευάσθησαν πέρυσιν ἐν Μιλβόκ καὶ δὲν ἐκνοποιήσαν τὴν ζήτησιν. Μετ' ὀλίγον αἱ μηχαναὶ αὗται θὰ κινούνται διὰ οἰκονομίας, ὅπου οἱ γεωπρόνοι ἐξάγουσιν ἀπὸ τὰ γεωμηλὰ ἀντὶ δαπάνης συμπίεσης. Ὡς μόνον τῇ Γερμανίᾳ εἰσὶν ἤδη ἐν χρήσει 25 χιλιάδες μηχανῶν οἰκονομίας.

Τὸ πριφίλιον Ἀμερικῇ κατέστη ἐργοστάσιον. Τέσσαρα πέμπτα τῶν ἐργασιῶν του ἐκτελοῦνται διὰ μηχανῶν, τοῦθ' ὅπου ἐξηγεῖται ὅτι ἡ Ἀμερικὴ δύνανται νὰ παραγάγῃ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα.

χάριν βαίνει μετὰ τούτης ταχύτητος ὥστε ἀπειλεῖται νὰ ἐκλείψῃ ἡ ξυλική. Κατὰ συνέπειαν, διὰ τούτον τὸν λόγον καὶ διὰ τὴν διὰ σωσιν τοῦ ὕδατος, μελετᾶται σπουδαίως ἡ ἀναδάσους τῆς χώρας. Ἐπίσης προβλέπεται κίνδυνος τῆς παραγωγῆς τοῦ σιδήρου. Ἡ Ἀμερικὴ παράγει τὸ ἥμισυ τῆς ὀλικῆς παραγωγῆς τοῦ σιδήρου τοῦ κόσμου. Μεθ' ὅσον τὸ γιγάντιον αὐτὸ ποσόν, λαμβάνεται πρόνοια κατὰ τῆς ἀξιοποίησιν. Ἀλλὰ τὴν πλείονα ἀνησυχίαν ἐμποεῖ ἡ παροχὴ τοῦ ὕδατος. Τὸ σχέδιον τοῦ Λάιτον περὶ τῶν δεξαμενῶν τῆς πολιτείας Ὀχάιο εἶνε γιγάντιον καὶ θὰ στοιχίσῃ 500 ἑκατομμύρια φράγκα. Θὰ παράγῃ ηλεκτρισμὸν δέκα ἑκατομμυρίων ἰσπῶν δυνάμεως, ἀξίας 1—4 δισεκατομμυρίων φράγκων κατ' ἔτος. Ἐτερον σχέδιον ἀφορᾷ τὴν γονιμοποίησιν στέρου ἐδάφους 200 ἑκατομ. στρεμμάτων.

Ἡ δαπάνη πρὸς τοῦτο ὑπολογίζεται εἰς 3—50 δολλάρια κατὰ στρέμμα, ἀλλὰ ἡ μέλλουσα ἀξία ἔσται πολλαπλασία, διότι προϋπολογίζεται εἰς 50 δισεκατομμύρια φράγκα κατ' ἔτος, δηλαδή εἰς εἰσόδημα πολὺ μείζον τοῦ εἰσοδήματος, τοῦ πραγματοποιημένου ἀπὸ τὰ γεωργικὰ προϊόντα. Πέρυσιν ἡ γεωργία ἀπέδωκεν ὀλικὸν ποσόν 30 δισεκατομμυρίων φράγκων.

ΛΛ

Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι εἰσὶν ὄντως καταπληκτικοὶ καὶ ὅταν ὁ Ἕλλην ἀναλογισθῇ ὅτι αἱ κολλασαίαι αὗται πρόδοι ἐπιτυγχάνονται διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως, τῶν γεωργῶν καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν ἰθαυόντων τὰς τύχας τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἔθνους, δὲν δύναται νὰ μὴ ἐκφέρῃ κραυγὴν ἀγανακτήσεως κατὰ τῶν ἀνθρωπιστῶν, οὓς ὁ ἡλίθιος λαὸς τῆς Ἑλλάδος περιβάλλει διὰ πολιτικῆς ἐξουσίας, ὅπως καθιστῶσιν ἄχρηστον τὸ εὐριπρόσωτον Ἑλληνικὸν ἔθνος.

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΤΑ

κράτορα τῆς Γερμανίας καὶ οἵτινες ἐγκατεστάθησαν ἐν ἔτει 1292—τὸν ἑπταετῆ πόλεμον, ἐρ' οὗ ἡ Πρωσσία ἐγίνε δύναμις πρώτης τάξεως—τὸν ἑπταετῆ ἀγῶνα τῆς Ἑλληνικῆς Παλλιογενεσίας (1821—1827).

Σημειωτέον ἀκόμη, ὅτι καὶ ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ ὁ ἀριθμὸς ἐπτά εἶνε συχνότατος. Ἡ ἑβδομάς ἔχει ἐπτά ἡμέρας, ἡ μουσικὴ ἐπτά τόνους καὶ τὸ πρῶτον ἐπτά χρώματα· πλὴν τῶν τηλεσκοπικῶν οἱ πλανῆται εἶνε ἐπτά. Ἐχομεν ἐπτά θανάσιμα ἁμαρτήματα καὶ ἐπτά μυστήρια, ἐὰν δὲ πρέπει νὰ πιστεύσωμεν τοὺς φυσιολογοῦντας, ἐντὸς ἐπτά ἡτῶν μεταβάλλεται τὸ ἀνθρώπινον δέσμα. Οἱ Γάλλοι λέγουσι παροιμιώδως πλὴν ἄλλων καί: Πρόκειναι νὰ σπρέψῃς ἐπτάκις τὴν γλῶσσαν ἐντὸς τοῦ στόματός σου πρὶν λαλήσῃς· οἱ δὲ Ρῶσοι: Οἱ ἐπτά δὲν προσμένουν τὸν ἕνα· καὶ οἱ Ἰσπανοὶ: Μὴ ἐπαίνει μὴδὲ κατηγόρει τινὰ πρὶν παρόλθωσιν ἐπτά ἔτη. Λέγουσι κοινῶς, ὅτι οἱ πλέον σοφοὶ ἄνθρωποι ἁμαρτάνουσιν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας, καὶ ὁσάκις αἰσθανόμεθα χαρὰν τινα ζωηράν, λέγομεν ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὸν ἑβδομον οὐρανόν.

Ο ΠΑΡΑΔΟΞΟΤΕΡΟΣ ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΟΙ ΑΒΔΗΡΙΤΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἄλλ' οἱ ἀγαθοὶ Ἀβδηρίται εἶχαν καὶ ἄλλας ἰσχυροτέρας ἀποδείξεις εἰς τὰς γαστράδας, ὅτι ὁ συμπαντικὸς τῶν—ἡδύνατο ὀλίγον τι νὰ μαγεύῃ. Προεῖπεν ἡλίος καὶ σελήνης ἐκλείψεις, κακὸν θέρος, ἐπιδημικὰς νόσους, καὶ ἄλλα πολλὰ μέλλοντα πράγματα. Προεῖπεν εἰς μίαν κόρην ζῶσαν ἀσέμνως, ὅτι—κυοφορεῖ, καὶ εἰς ἕνα βουλευτὴν τῆς Ἀβδηρίτης, ὅστις ἐμοίραζεν ὅλην τὴν ζῶν εἰς τὸ κοιμάσθαι· καὶ εἰς τὸ τρώγειν, ὅτι ἐμελλε ν' ἀποθάνῃ ἀπὸ δυσπεψίας· καὶ τὰ ἐπέτυχεν ἀκριβῶς καὶ τὰ δύο. Παρεκτός τούτων εἶχαν ἰδῆ εἰς τὸ οἶκόν τοῦ βιβλία μὲν παραξένα σημεῖα· τὸν εὐρηκαν εἰς πολλὰς μαγικὰς ἰσως, ἐργασίας· μὲν αἶμα πτηνῶν καὶ διαφόρων ζῶων.

Τὸν ἴδον νὰ μαγεύῃ ὑποκά τινὰ λάχανα· καὶ τινες νεανίσκοι ἤθελαν, ὅτι τὸν εὐρηκαν ποτὲ τὴν νύκτα—ἐνθ' ἔφεγγε καθ' ὑπερβολὴν ἡ σελήνη—καθήμενον μετὰ τῶν τάφων. Διὰ τὸν τρομάζοντα (ἐλεγον), ἐνεδύθημεν τὰ τρομερῶτα μορμολύνια· κέρατα, μαλλιαρὰ ποδάρια, δρακόντων οὐράς, τίποτε δὲν μᾶς ἔλειπε διὰ νὰ φαινόμεθα ὡς δαιμόνια τοῦ δάσους, καὶ νυκτερινὰ φαντάσματα ἐφυσῶμεν καπνὸν καὶ ἀπὸ τὴν μύτην καὶ ἀπὸ τὰ αὐτιά. καὶ ἐκάμαμεν τόσα κακὰ ὀλογοράτως, ὥστε καὶ ὁ Ἡρακλῆς αὐτὸς ἤθελε μεταβῆθαι εἰς γυναῖκα ἀπὸ τὸν φόβον του. Ἄλλ' ὁ Δεμόκριτος δὲν μᾶς ἐπράσχε καθέλου, καί, ἀθροῦ πολλὴν ὥραν ἐκο-

ΗΜΕΡΗΣΙΑ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

ΤΟΥ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ."

ΙΟΟΟΟ ΤΑΛΑ

πιάσαμεν, εἶπε μόνον· ἀκόμη θέλει διχορᾶσαι ἡ παιδιὰ αὕτη;

Πᾶς τις βλέπει θεοθαλμωμένως. ἔλεγον οἱ Ἀβδηρίται, ὅτι δὲν ὑπάκουσ. καλῶς τὰ πράγματα. Τὰ πνεύματα δὲν τὸν φοβίζουσι. Τίς εἰσφέρει ποίας σχέσεις ἔχει μετ' αὐτῶν;

Εἶναι μάγος· βέβαιον, βέβαιον μάγος εἶναι. εἶπεν ὁ ἱερεὺς Σιρύδιλος· πρέπει νὰ γείνωμεν ὀλίγον τι εἰς αὐτὸν προσεκτικότεροι.

Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ὁ Δημόκριτος ἢ ἀπὸ ἀπροβλεψίας, ἢ (τὸ ὅποιον εἶνε πιθανώτερον) διότι δὲν τοῦ ἐμελλε περὶ τῆς ἀπὸ τοῦ συμπαντικῆς του ὑπολήψεως, ἔδωκε κάποιαν ἀφορμὴν εἰς ταύτας καὶ ἄλλας κακὰς διαφημίας. Ἐπ' ἀληθείας ἀδύνατον ἦτο νὰ ζήσῃ ἐπὶ πολὺ μετὰ τῶν Ἀβδηρίων, καὶ νὰ μὴ περιπέσῃ εἰς τὴν δοκιμὴν τοῦ νὰ τοὺς δώσῃ τιαυτὴν τινὰ περὶ ἐαυτοῦ ἰδέαν. Ἡ πολυπραγμοσύνη καὶ ἡ εὐπιστία, καὶ ἡ φαντασία τῶν ἐν ἡμῶν ἀγγίνοις ἐπροσέλαυν τὸ τοιοῦτον εἰς ἀπαντός· καὶ σιμὰ τούτων ἄλλο μέσον δὲν ἦτο νὰ διασκεδάσῃ τὴν ἐνόησιν, τὴν ὅποιον τοῦ ἐπεφόρτισαν συχνότατα· καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἀβδηρίται ἦσαν ἱκανῶς ἀπτόχαστοι, ὅσα εἰρωνεύετο ἐκεῖνος πρὸς αὐτοὺς, νὰ τὰ ἐκλαμβάνωσι κατὰ γράμμα· ἐντεῦθεν ἐγεννήθησαν αἱ πολλαὶ ἀλογοὶ καὶ μυθώδεις γνώμαι αἵτινες περιεφέροντο κατ' αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, καί, πολλὰς ἀκόμη ἐκατονταετηρίδας μετὰ τὸν θάνατόν του, ἐξελήθησαν ἀπ' ἄλλους Ἀβδηρίτας ὡς γνήσιον ἀρχαῖον.

Μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων ἐνητχολεῖτο ὁ Δημόκριτος καὶ εἰς τὴν φυσιογνωμονικὴν καὶ μέρος μὲν ἐξ ἰδίων του παρατηρήσεων, μέρος δὲ ἀπ' ὅσα ἤκουεν ἀπὸ παρατηρήσεων ἄλλων, ἔκαμε θεωρίαν τινὰ, περὶ τῆς ὁποίας ἐκρίνε (πολλὰ συνεπῶς, ὡς νομιζομεν) καθὼς καὶ περὶ τῆς θεωρίας τῆς ποιητικῆς, ἢ ἄλλης τινὸς ὁποιασδήποτε τέχνης. Διότι, καθὼς κανεῖς ἀκόμη δὲν ἐγένιν ἀγαθὸς ποιητῆς ἢ τεχνίτης μὲ μόνον τὴν τῶν κανόνων τῆς τέχνης εἰδησιν· καὶ μόνον ἐκείνος, τὸν ὅποιον μάνουσι ποιητὴν ἐμπροσθ' ἀγγίνοια, ἀκριβῆς σπουδῇ, ἐπιμόνο· ἐπιμέλεια καὶ πολυχρόνιος ἀσκήσις, εἶνε ἱκανὸς νὰ κατανοῇ ὀρθῶς καὶ νὰ μεταχειρίζεται τοὺς κανόνες τῆς τέχνης του· οὕτω καὶ ἡ θεωρία τῆς τέχνης τοῦ ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ τοῦ ἀνθρώπου συμπεριφέρειν περὶ τῶν ἐσωτερικῶν του εἶνε μὲν χρήσιμος δι' ἀνθρώπους παρατηρητικωτάτους καὶ διακριτικωτάτους· εἶνε δὲ διὰ πάντα ἄλλον ἐπιφορεστή καὶ ἀπατηλότητ' καὶ διὰ τοῦτο ὡς μία ἀπὸ τὰς μυστικὰς ἐπιστήμας, ἢ ἀπὸ τὰ μεγάλα μυστήρια τῆς φιλοσοφίας πρέπει νὰ ἐναποταμιεύηται διὰ μόνον τὴν ὀλιγαριθμοὶ πλὴθὺν τῶν ἐκπαιτῶν.

(*Ακολουεῖ)

νικα εἰσὶν ἡδὴ ἐν χορῇ· ἔξ' ἡλιαδὸς μηχανῶν
οἰονομαζομένης.

Τὸ τοιφελικόν Ἀμερικὴ κατέστη ἐργαστή-
σιον. Τέσσαρα πέμπτα τῶν ἐργασιῶν του ἐκ-
τελοῦνται διὰ μηχανῶν, τοῦθ' ὅπερ ἐξηγεῖ
πῶς ἡ Ἀμερικὴ δύναται νὰ παράγῃ τὸ ἐν
πέμπτον τοῦ σίτου τῆς οἰκουμένης, καὶ τὸ
ἥμισυ τοῦ βάλαντος καίτοι ὡς πρὸς τὸν πλη-
θυσμὸν εἶναι τὸ εἰκοστὸν τοῦ ἀνθρωπίνου Γέ-
νου. Κατὰ πρόχειρον ὑπολογισμὸν ὁ χρόνος
ἡ ἀπαιτούμενος πρὸς χειρισμὸν σίτου ἐνὸς
στρέμματος ἡλαττώθη ἀπὸ ἐξήκοντα μίαν ὥραν
εἰς τρεῖς διὰ τῆς χορήγησης τῶν μηχανῶν. Διὰ
τὸν χρόνον ἀπαιτοῦνται τέσσαρες ὥραι ἀντὶ εἰ-
κοσιμυῖας διὰ τὴν βρώλην ἐπὶ ἀντὶ ἐξήκον-
τα ἔξ' διὰ τὰ γεωμητρικὰ τοιαύτα. ὁπλὸν ἀντὶ
ἐκατὸν ἐννέα.

Εἰς στοργυλὸν ἀριθμὸς ἡ Ἀμερικὴ εἶναι
τὸ 12ον τῆς σφίρας ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν, ὡς
πρὸς δὲ τὸν πληθυσμὸν εἶναι τὸ 20ὸν τοῦ πη-
κοσμίου πληθυσμοῦ, καὶ ἐν τούτοις πα-
ράγει σχεδὸν τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου τῶν
προϊόντων τῆς Γῆς. Οἱ σιδηροδρόμοι ἀλλίον
παντὸς ἄλλου μέτρου δεικνύουσιν τὴν ὑλικὴν
εὐπορίαν ἐνὸς ἔθνους, ἐπομένως δυνάμεθα νὰ
φραντασθῶμεν τὴν ἀμερικανικὴν εὐπορίαν ὅταν
λάβωμεν ὑπὸ σημείωσιν ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ἔχει
σχεδὸν τοὺς ἡμίσεις σιδηροδρόμους τοῦ κό-
σμου. Οἱ σιδηροδρόμοι τοῦ κόσμου εἶναι 570,
000 μίλλια, ἡ δὲ Ἀμερικὴ ἔχει 225,000 μίλ-
λια. Δὲν ἐπ' ἀρῆται ἀμφισβολὸν ὅτι ἐντὸς δε-
καετίας ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀμερικῆς θ' αὐξήσῃ
κατὰ 20 ἑκατομμύρια καὶ ὅτι κατὰ τὸ ἔτος
1925 ἡ Ἀμερικὴ θ' ἀριθμῇ περὶ τὰ 130 ἐκ.
κατοίκων, καὶ κατὰ τὸ 1950 περὶ τὰ 200
ἑκατομμύρια.

Ἄλλ' οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἀμερικῆς
δὲν εἶναι προδόται τοῦ ἀμερικανικοῦ μέλλοντος.
Τὴν εὐημερίαν μελλουσῶν γενεῶν θεωροῦσιν
ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην διαπιστευθεῖσαν αὐ-
τοῖς. Διὰ τοῦτο ἀνησυχοῦσι μήπως τὰ 200
ἑκατομμύρια τῶν ἀμερικανῶν, οἵτινες θ' ἀπο-
τελοῦσι τὴν Συμπολιτείαν τῷ 1950 δὲν εὐ-
φωσιν στερεοὺς τοῦς οἰκονομικοὺς πόρους τῆς
γῶρας. Τὸν παρελθόντα Μάϊον συνεκλήθη ἐν
Οὐάσιγκτον ὑπὸ τοῦ Ρούζβελτ συνδιάσκεψις
ἐνα λάβῃ τὸ θέμα τοῦτο ὑπὸ σοβαρὰν μελέτην
ἀπέναντι τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ παρούσα γενεὰ
ἀφαιρῇ ἴσως ὑπὲρ τὸ θέον ἀπὸ τὰς φυσικὰς
δυνάμεις τῆς γῶρας.

Ἡ καταστροφή τῶν δασῶν παραδείγματός

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΤΑ

Ὑπάρχουν ἀριθμοὶ τινες, οἵτινες πα-
ρουσιάζουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν καβα-
λιστικῶν συνδυασμῶν. Μεταξὺ αὐτῶν
καταλέγεται καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐπτὰ.

Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀνευ-
ρίσκεται κατὰ πᾶσαν σχεδὸν σελίδα τῆς
Ἀγίας Γραφῆς, ἐνεκα τῶν ἐπτὰ ἡμερῶν,
ἐν αἷς ἐκτίσθη ὁ κόσμος, διότι ὁ ἀριθμὸς
οὗτος εἶναι ἱερὸς, ἔχομεν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἱε-
ρίᾳ ἐπτὰ θαύματα τοῦ κόσμου, τὴν ἐπτα-
κέφαλὸν ὕδραν, τὸ μυθῶδες τοῦτο τέρας,
ὅπερ διηγεῖτο ἐν τῇ κατὰ τὴν Πελοπόν-
νησον λίμνῃ Λέωνη—τὰς ἐπτὰ πατείας
καὶ τὰς ἐπτὰ ἀπόρους ἀγελάδας, αἵτινες
προηγέμενοι εἰσὶν τῶν Φωαῶν ἐπτὰ ἔτη εὐφο-
ρίας καὶ ἄλλα ἐπτὰ ἀφορίας—τὸν πόλεμον
τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας, ἦσαν τὸν πόλεμον,
ὃν ἐπεχείρησεν ὁ Ἀδραστος, μετὰ τῶν
περὶ αὐτὸν Ἀργείων ἡρώων, ὅπως ἀνα-
βιβάζῃ πάλιν εἰς τὸν θρόνον τῶν Θηβῶν
τὸν Πολυνεΐκην, ὃθεν καὶ ἡ τραγωδία
τοῦ Αἰσχύλου Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας—τοὺς
ἐπτὰ σοφούς τῆς Ἑλλάδος—τοὺς ἐπτὰ
λόφους τῆς Ρώμης—τὴν πολιτείαν τῆς
Ἑλτανήσου—τοὺς ἐπτὰ ἀδελφοὺς, ὅπως
ὀνομάζονται τὰ ἐπτὰ ὄρη τῆς Τιγγιτανι-
κῆς Μανριτανίας—τὰς ἐπτὰ θαλάσσας,
ὁ ὥς ὀνομάζοντο ἄλλοτε τὰ ἐπτὰ στόμια,
δι' ὧν ἐξέβαλεν εἰς τὴν Ἀδριατικὴν ὁ
Πάδος—τὰ στόμια τοῦ Νείλου—τὸ ἐν
Κωνσταντινουπόλει Ἐπταπύργιον—τοὺς
ἐπτὰ λόφους τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
δι' ὃ καὶ Ἐπτάλοφος καλεῖται—τοὺς ἐπτὰ
ἐπισκόπους, οἵτινες κατὰ τὴν ἱερὰν παρὰ-
δοσιν ἀπεστάλησαν εἰς Ἰσπανίαν ὑπὸ τοῦ
Πέτρου καὶ Παύλου—τὰ ἐπτὰ τέκνα τοῦ
Λάρα, ἐπίσημα ἐν τοῖς Ἰσπανικοῖς χρονι-
κοῖς—τὸ θέμα ἐνὸς τῶν δραμάτων τοῦ
Λόπε δὲ Βέγα—τοὺς ἐπτὰ ἐκλεκτοὺς
τοὺς ἡγεμόνας δηλαδὴ, ὅσοι εἶχον ἄλ-
λοτε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγουν τὸν αὐτο-

καὶ ἀπὸ τὰ αὐτὰ. καὶ ἐκαταμεν τὸς ἀπο-
κὰ δλογράφου, ὅςτε καὶ ὁ Ἡρακλῆς αὐτὸς
ἦτο μεταβληθὴ εἰς γυναῖκα ἀπὸ τὸν φό-
βον του, Ἄλλ' ὁ Δέμωριτος δὲν μὰς ἐπρό-
σεχε καθόλου, καὶ, ἀθροὺ πολλὴν ὥραν ἐκο-

μία ἀπὸ τὰς μυστικὰς ἐπιστήμας, ἡ ἀπὸ τὸ
μεγάλα μυστήρια τῆς φιλοσοφίας πρέπει νὰ
ἐναποταμιεύηται διὰ μόνην τὴν ὀλιγόριθμον
πληθὺν τῶν ἐποπτῶν.

(Ἀκολουγεῖ)

ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΙ ΑΙ ΑΚΡΙΣΙΑΙ ΤΟΥ ΚΟΥ ΚΑΒΒΑΔΙΑ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΛΑΜΠΑΚΗ

ΙΑ'.

Ἡ τατήθητε, Κύριοι, τὸ μέτρον τῶν
διανοητικῶν σας δυνάμεων εἶναι μικρὸν,
αὐτὸ σὰς τὸ λέγει ὁ κ. Ἀδαμαντίου.

Ἡ τατήθητε ὁ μέγας Kraus ὁ συγγραφεὺς
τῆς μεγάλης Ἐγκυκλοπαιδείας, τῆς Χρ.
Ἀρχαιολογίας, ἡ τατήθητε ὁ μέγας Schulte,
ἡ τατήθητε ὁ γίγας τῶν κατακομβῶν De
Rossi, ἡ τατήθητε ὁ Zucker, ὁ Doppert, καὶ
τελευταῖον ὁ Kaufmann, ὅστις ἐν τῇ νεω-
τάτῃ Ἐγκυκλοπαιδείᾳ αὐτοῦ λέγει δι-
αί ἡμέτεροι σπουδαὶ περιποιοῦσι
τιμὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ τατήθητε
τέλος αὐτὸς ὁ κ. Στρυγόφτης, ὅστις
κατὰ τὸν κ. Ἀδαμαντίου εἶναι τόσον
δυσμενὴς καθ' ἡμῶν, λέγων ὅτι τὰ
ἔργα ἡμῶν εἰσὶν ὑψίστης ἀξίας (von
Whohe erth!)

Μάλιστα, σὰς λέγει ὁ κ. Ἀδα-
μαντίου, ἡ τατήθητε. Μόνον ὁ ἐμ-
πειρίμης οὗτος, ὃν ὁ κ. Ἀδαμαντίου
κάμνει εἰς τὴν χορείαν τοσοῦτων σο-
φῶν καὶ ἀδεκάστων κριτῶν εἶναι ἀρκε-
τὸς νὰ δείξῃ ποῖα ἡ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
ἀνεπιστημοσύνη καὶ αὐθάδεια!

✱

Τέλειον Πατρίς, δὲν λυποῦμαι διότι ὁ
ἄνθρωπος οὗτος οὕτως σκαῖως καὶ αὐθάδως

ὑβρίζει σύνολον σοφῶν ἀνδρῶν, οὔτε λυποῦ-
μαι διότι ζητεῖ βελτίωσιν τῆς θέσεώς του,
λυποῦμαι διότι εἰς τίνος χεῖρας ἡ Γεν.
Ἐφορεία ὑπολογίζει νὰ ἀναθέσῃ τὰ πολυ-
τιμὰ τῆς Χριστ. ἀρχαιότητος μνημεῖα,
υἱοθετοῦσα τὰς πρώτης δυνάμεως ἀκρι-
σίαις αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἐπὶ τέλος, ἐάν δὲν ἐσεβάθη κα-
νὲν ἄλλον δὲν ἐσεβάσθη τοῦλάχιστον τῶς
κρίσεις τοῦ ἐν Παρίσιος Συλλόγου πρὸς
ἐνίσχυσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων, ὅστις
τῷ ἀπένευμε μετάλλιον τιμῆς καὶ 500 δρ.
πρὸς ἐμφύχωσιν τοῦ ἔργου του, ὅταν ἡ
Revue τοῦτου γράφει διὰ τὸ ἔργον μου δι-
«il fait le plus grand honneur à l'auteur
laborieux et à la Grèce elle même» ὅτι μὲ
ὀνομάζει σοφὸν «l'o savant auteur com-
mence... ὅτι «Les descriptions de l'auteur
sont très claires et très précises; le styl
choisi, les connaissances très profonds et
le zèle, indomptable ὅτι αἱ ἐν γένει ἐπὶ τῶν
περιόδων τῆς Χριστ. ἀρχιτεκτονικῆς σπου-
δᾶς μου θαυμάσιαι καὶ ὑψίστου ἐνδιαφέρον-
τος;

Μὴ λαμβάνων δ' ὑπ' ὄφιν τὸ φθο-
νερὸν ἀνθρωπάριον τι ὁ ὄγκος τῶν σο-
φῶν τούτων ἀνδρῶν περὶ τῆς τότε (1889)
πρώτης καὶ πρωταπειροῦ συγγραφῆς μου
γράφει, καὶ ἐπὶ μίᾳ ἔστω μὴ εὐμενοῦς
κρίσεως τοῦ κ. Diehl στηριζόμενος (ἥς
οὐδέποτε ἔλαβον γνῶσιν) καὶ πάλιν οἰο-
νεὶ δημοσίᾳ διασύρει με πλήρης σατα-
νικῆς χαρᾶς ὅτι τελείως μὲ συνέτριψαν
ἀναφωνεῖ αὐτὰ λέγει ὁ κ. Diehl διὰ τὸ
φυλλάδιον περὶ Λαφνίου περὶ τοῦ ὁποῖου
σεμνύνεται ὁ κ. Λαμπάκης. («Ἀθῆναι»
21 Μαΐου 1908.)

Μάλιστα σεμνύνομαι!

ΕΙΣ ΤΟΝ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ."

ΚΡΥΨΗ ΓΟΝΔΟΛΑ,

Ενετικὸν μυθιστόρημα, μὲ σειρὰν πρωτοτύπων, χρωματιστῶν εἰκόνων

- 1). Διότι εἶνε πρωτότυπος.
- 2). Διότι ἐπ' αὐτῆς ἐστηρίχθησαν καὶ στηρίζονται οἱ ἔξοι ἀπὸ αὐτοῦ σιτίζεται δ' κ. Ἀδαμαντίου εἰς τὰ περὶ Δαφνίου.
- 3). Διότι πρὸ τοῦ φιλλαδίου τοῦτου ἡ ἱστορία τῆς Μονῆς ἦτο χάος.
- 4). Διότι ἐπ' αὐτοῦ ἀνηγορεύθη διδάτωρ.
- 5). Διότι μετὰ τὴν ἀναγορεύσιν μου ὁ ἐν Γερμανίᾳ εἰδικὸς τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης καθηγητὴς κ. Hayder ἀδελφὸς μοι εἶπε διδάκτορες ἠδύναντο νὰ ἀναγορεύωσιν ἐπὶ τῆς πρωτοτύπου ταύτης ἐργασίας (αἱ ἐν Ἀττικῇ χριστιανικαὶ Ἀρχαιοτήτες).
- 6). Διότι τότε τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἐρλάνγης διὰ τοῦ Hayder ἔγραψε καὶ με συνέντησεν εἰς τὸν πόλιν Piper ἐν Βερολίνῳ δὲ καταφίλων με με ἐκάλεσε ἔρχομαι καὶ θαυμάσιον αὐτοῦ νεαρὸν συνάδελφον.
- 7). Διότι ὅτε ὁ ἐκεῖ γέρον σοφὸς προσβεύων Ραγκαβῆς ἀνέγνω τὸ φυλλάδιόν μου ἐκεῖνο, με ἤξιωσε τοῦ διστίχου τοῦτου:

«Τῆς ἐκκλησίας ζηλωτὰ καὶ μύστα
[τῶν ἐπιστημῶν
μὴ παύου γράφον, ὠφελὸν τὸ ἐθνὸς
[καὶ σπαντὸν τιμῶν».

Τὶ δὲ ἡμεῖς τῷ ἀπηντήσαμεν βλέπει ὁ ἐπιθυμῶν ἐν Δαφνίῳ συγγραφεὶ ἡμῶν δευτέρῳ 1899 σελ. κοτ' κς'.

- 8). Διότι ἐν τῷ φυλλάδιῳ τούτῳ πρῶτον ἡμεῖς ἀνέγνωμεν τὰ τέως ὡς ἀπλὰ κεραμοπλαστικὰ κοσμήματα θεωρούμενα ὅτι ταῦτα εἰσὶ μονογράμματα τοῦ ἱεροῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ, χωρὶς τῆς Ἀγίας Γραφῆς κλπ.
- 9). Διότι διὰ τὴν πρωτότυπον μελέτην καὶ ἀνακάλυψιν ταύτην ὁ μὲν Λόρδος Bute κατέβαλεν ἡμῖν τὴν δαπάνην, ὅλης τῆς συγγραφῆς 3 χιλ. εἰς χρυσόν, νέον δὲ χρηματικὸν ποσὸν ἐκ 2,000 χρυσῶν δο. κατέθηκεν εἰς τὴν Πιστωτικὴν τράπεζαν πρὸς ἔκδοσιν νέων τοισύτων μελετῶν.
- 10). Διότι δι' αὐτὴν τὴν φυλλάδα οἱ σοφοὶ τῆς Εὐρώπης μοι ἀπέδωκαν ὁ μὲν τὸν τίτλον τοῦ σοφοῦ, ὁ δὲ ὅτι ἐπὶ νέων βάσεων τὴν Χριστ. Ἀρχαιολογίαν θέτομεν, ὁ δὲ ὅτι ἀνακαλύπτουμεν νέον ἔδαφος, ὁ δὲ ὅτι τὴν ἐν Ἑλλάδι Χριστ. Ἀρχαιολογίαν 7 σφραγίσιν ἐσφραγισμένην πρῶτος ἐγὼ ἠνέωσα. Καὶ τοῦτο τὸ λέγει ὁ δεινὸς καθηγητὴς τῆς Χριστ. Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Greifswald κ. Victor Schultze.

Θέλετε περισσεύουσιν λόγους διατὶ σεμνυνόμεθα διὰ τὴν φυλλάδα μας ταύτην ;

Μάλιστα αὐτὸ εἶνε τὸ φυλλάδιον, ὁ περ ἀναγινώσκων ὁ κ. Millet, ὁμολογεῖ χάριτας, ἀναγινώσκων δὲ καὶ ἐπαφελόμενος ὁ κ. Ἀδαμαντίου με ὑβρίζει καὶ με ἐμπαιίζει.

Αὐτὸ εἶνε τὸ φυλλάδιον, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ λαμβάνει τὴν περὶ μονῆς Δαφνίου εἰκόνα μου («Ἀθῆναι» 30 Αὐγ. 1907) καὶ π ο τάσεων τοῦ ἀρθροῦ τοῦ περὶ Δαφνίου θεωρεῖ καλὸν νὰ με ὑβρίσῃ καὶ μ' ἐμπαιίξῃ.

Αὐτὸ εἶνε τὸ φυλλάδιον, τὸ ὁποῖον ὡς προσευχητῆριον ὁ ἀγνῶν καὶ ἀχάριστος οὗτος ἀναγινώσκων καὶ ἐκπαιδευόμενος ἐν αὐτῷ με ὑβρίζει καὶ μ' ἐμπαιίζει ὅπως μὴ φανῇ ὅτι μοι ἀποδίδῃ ἄξιον τιμὴν.

Ἀοιδίμε Κοραῖ, με κεφαλαῖα γράμματα ἔγραψες τὴν λέξιν ΑΧΑΡΙΣΤΟΣ, πόσον εἶλες δίκαιον !

Ἐν τῷ ἀρθρῷ αὐτοῦ περὶ Δαφνίου με ἀντιγράφει πιστῶς :

«Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ, λέγει, καὶ τὰ κείμενα δεικνύουν, ὅτι ὁ ναὸς ἠγέρθη περὶ τὸ 1100, ὀλίγον ὀλιγότερον καὶ τὰ ψηφιδωτά».

Δὲν μᾶς δεικνύει ὁ σοφὸς συγγραφεὺς ποῦ εἶνε αὐτὰ τὰ ΚΕΙΜΕΝΑ ; καὶ πόθεν γνωρίζει τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τοῦ ναοῦ ;

«Τὸν 16' αἰῶνα, λέγει, ἐγκατεστάθη τὸ τάγμα τῶν Κιστεριαίων μοναχῶν».

Δὲν μᾶς λέγει πόθεν τὸ γνωρίζει ;

Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ λέγει με τὸν ὅλον τῶν Ναῶν καλὸν πτερον ὅλον τὸ ἐσωτερικὸν τετράγωνον καὶ ὅτι κατὰ αὐτὸ ὑπόδειγμα τοῦτο εἰσὶν οἱ ἐν Ἑλλάδι ναοὶ τοῦ Νικοδήμου, τοῦ δαίου Δουκᾶ, τῆς ἀγίας Σοφίας ἐν Μοναβασίᾳ καὶ τῶν ἁγίων Θεοδώρων ἐν Μισσῶ καὶ ὅτι τὰ ψηφιδωτὰ προσέρχονται ἐν τῆς μελέτης τῶν ἀρχαίων προτύπων, ὅτινα προσημύθησαν εἰς νέα θέματα καὶ νέας ιδέας, καὶ ὅτι τὰ ψηφιδωτὰ ὑπενηθίζονται τὰ ἀρχαῖα ἀγάλματα καὶ ἀνάγλυφα ;

Πόθεν παρακαλοῦμεν ταύτας καὶ τὰς παραπληθείας ιδέας καὶ γνώσεις ἀρτεται ὁ νεαρός, ὁ συμπαθὴς, ὁ διανεκρήμενος, ὁ πάντων εἰδικώτατος Βυζαντινολόγος ;

(Ἀκολουθεῖ)

Γ. ΛΑΜΠΙΑΚΗΣ

Ἐφημερὶς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας

ΑΘΗΝΑΪΚΑ

ΙΟΥΛΙΟΥ

17

ΠΕΜΠΤΗ Μαρίνης ἱερογράφουτος

Ἀνατολὴ 5 λεπ. 4

Δύσις 7 λεπ. 8

Εἶνε καθήκον ἐπιβαλλόμενον νὰ ἐξαρθῇ τὸ ἐνέχυρον γεγὸς τῆς βαδμιαίας ἐκ Κορήτης ἀνακλήσεως τῶν Διεθνῶν Στρατευμάτων. Καὶ εἶνε καθήκον τοσοῦτον μᾶλλον καὶ ὅσον πρέπει νὰ τόχῳσι ἐδνωμοσύνης ἐκεῖνοι οἵτινες ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐιργάσθησαν ὅπως ἐπιτύχῳσι τὴν ἀνάκλησιν ταύτην. Βεβαίως εἰς τὴν λήψιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῶν Δυνάμεων συνετέλεσε τὰ μέγιστα ἡ ἐννομία καὶ ἡ τάξις ἡ εἰς τὴν τῆσον παγιωθείσα ὀφειλομένη ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ φιλικόνομα αἰσθημάτων τοῦ Κορητικοῦ Λαοῦ. Οὐχ ἦντιν ὅμως εἰς τοῦτο συνετέλεσε σπουδαίως καὶ ἡ διπλωματικὴ ἐνέργεια τοῦ ἐργασθέντος τόσον ἐπιτυχῶς πρῶτον ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀλ. Σκουζέ, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ὀνηροσύνη αὐτῆς εἶνε δίκαιον, νὰ μὴ λησμονεῖται ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Εἶνε λίαν εὐχάριστον ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Λεβίδης μελετᾷ τὸ ζήτημα τῆς βελτιώσεως καὶ ἐνισχύσεως τῆς γεωργίας, ἥτις ἐγκληματικῶς παρημελήθη ὑπὸ τῶν ἐκείστοτε συναδέλφων τοῦ πρὸς μερίστην ἐθνικὴν ζημίαν.

Ὁ κ. Λεβίδης προέβη εἰς τὴν πρόσληψιν ἐν τῷ τμήματι τῆς Γεωργίας εἰδικῶν καθηγητῶν διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ροδελαίου, ἥτις ἀποφέρει εἰσόδημα ἐτήσιον ἐν Βουλγαρίᾳ ὑπὲρ τὰ 15 ἑκατομμύρια ἐνῶ ἐν Ἑλλάδι εἶνε καθ' ὁλοκλήριον ἀγνώστος.

Παρακτὸς τοῦτου ὁ κ. Λεβίδης δι' ἐγκυκλίου τοῦ πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς ὅπως συστήσουν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ νομοῦ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀμπέλων καὶ ἄλλων εἰδῶν, ἥτις ἔχει παραμεληθῇ μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε ἡ τιμὴ αὐτῶν νὰ καθίσταται σχετικῶς ὑπερόγκος.

Εἰς τὰ μέτρα ταῦτα τοῦ κ. Λεβίδου ἀποδίδομεν ἐξαιρετικὴν σημασίαν διότι εἶνε ἡ ἀπαρχὴ τῆς βελτιώσεως καὶ τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι Γεωργίας ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῆς ὁποίας τασάντες συνηγόρησεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ὁ «Ταχυδρόμος» ὡς ἀποτελοῦσης τὴν βάσιν τῆς ἐθνικῆς εὐημερίας.

Ο ΜΙΣΘΟΣ ΤΩΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΩΝ

Οἱ χωροφύλακες παραπονοῦνται ὅτι τοὺς καθυστερεῖται ὁ μισθὸς τῶν καὶ ὅτι μεταβαίνοντες εἰς τὸν διαχειριστὴν τῆς ἀστυνομίας κ. Μπασδέκην διὰ νὰ πληρωθοῦν λαμβάνουν τὴν ἀπάντησιν ὅτι δὲν ὑπάρχουν χρήματα. Καὶ ἡ κατάστασις αὕτη ἔχει δημιουργηθῇ πρὸ καιροῦ καὶ ἡ αἰτία αὐτῆς εἶνε ὁ ταμίης κ. Μάλλιος ὅστις ἀρνεῖται νὰ δώσῃ χρήματα εἰς τὸν διαχειριστὴν.

Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν αὐτήν. Διότι καθυστεροῦντες οἱ ἀρμόδιοι τὸν γλίσχρον μισθὸν τῶν χωροφυλάκων βεβαίως δὲν ὀδηγοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐόρκου ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τῶν Τουναντίον μάλιστα ἐξαναγκάζουσιν οἱ ἀρμόδιοι διὰ τῆς τοιαύτης συμπεριφορᾶς τῶν τοῦς δυστυχεῖς χωροφύλακας νὰ

Τὸ θέαμα ἀξίζει ὄντως τὸν κόπον. Κατὰ τὴν προορθεῖν μάλιστα παραστάσιν ὑπερέβη καὶ πᾶσαν προσδοκίαν, διότι οἱ μικροὶ, οἱ ὑποδύμενοι κόμητας, δοῦκας καὶ κομήσσας καὶ δονκίσσας, ἐπὶ τῇ θέᾳ ἐνὸς δίσκου γεμάτου ἀπὸ μισοκοτάκια, περὶφερομένου εἰς τὰς τάξεις τῶν προσκεκλημένων τοῦ πρίγκηπος τῆς «Σταχυοπούτας» τόσον πολλὴ ἐλθμόνησαν τοῦς ὁλοῦς τῶν, ὥστε ὄρμησαν κατὰ τοῦ δίσκου καὶ τὸν ἀνέτρεψαν, λεηλατήσαντες κυριολεκτικῶς τὸ περιεχόμενον του.

Εἰς τὴν λεηλασίαν αὐτὴν ἐνεργότατον μέρος ἔλαβεν ἕνας μικρὸς, ὑποκρινόμενος λόν... Γαριβάλδην.

ΙΕΡΕΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Ἡ συνάδελφος «Ἑλπίς» τῆς Ζακύνθου γράφει τὰ ἑξῆς περὶ πινος ἐφημερίδος ἥτις ἤρχισεν ἐκδομένη ἐκεῖ.

«ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ «Γραφή» ἤρξατο ἐκδομένη ὑπὸ ἐλλογίμου ἱερέως ἐβδομαδιαία ὁμηγετική ἐφημερίς, ἥτις τόσον ὄντως ἀνάγκην εἶχεν ὡς ἡμετέρος τόπος. Τὰ περιεχόμενα τῆς ὁμηγετικῆς ἐφημερίδος ταύτης εἰσονται ἐρημνεία πρακτικῆς τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ δὴ τῆς Καινῆς διαθήκης, ἀνάπτυξις καὶ ἐρημνεία τῶν διὰφόρων τελετῶν τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ πρὸ πάντων τῶν ἱερῶν Μυστηρίων, ἡθικαὶ ὁμιλίαι καὶ λόγοι σύντομοι καὶ πρακτικοὶ ἐπὶ ὁρισμένων ἀντικειμένων, ἐπισκόπησις καὶ ποτὶ τῶν ἐρετῶν ἐκείστης ἐβδομάδος καὶ τοῦ βίου τῶν μεγαλειτέρων Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας, κλπ.»

Εἰς τὴν συνάδελφον... ἱερέα διαβιβάζομεν τὰς εὐχάς καὶ ὑπὲρ εὐδότησεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ τοῦ ἔργου.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ»

Κόρις Συντάκτα,

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶνε σχεδὸν ἀπίστευτον καὶ τὸ ὁποῖον, ἀληθεύον, ἔχει μεγάλην ἀξίαν εἶνε ὅτι ἐξερῶν μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ τοῦ συντάγματος ἀγῶνα καὶ αἱ Ὀθωμανίδες. Αἱ γυναικες τῶν χωρῶν, αἱ ὁδοῦσαι, αἱ πηλογογες, τὰ νευροσπασία, τὰ παθητικά αὐτὰ ὄντα, τὰ ὁποῖα συνεθίσσαντο νὰ τὰ θεωροῦμεν ἐσπερημένα πρωτοβουλίας, αὐτὰ νὰ μάχωνται ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν ; Ἐξ ἁπαντος μεγάλη μεταβολὴ ἔγενεν εἰς τὸ γυναικῶν μας κράτος.

Καὶ ὅμως οἱ ἀναγινώσαντες τὴν τουρκικὴν ἱστορίαν γνωρίζουν, ὅτι, παρ' ὅλον τὸν βίον αὐτῶν τὸν κλειστὸν, οὐκ ὀλίγας αἱ Τούρκισσαι διεδραμάτισαν σπουδαῖον πρόσωπον εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ κράτους τῶν. Πολλὰ εἶνε αἱ οὐλίδες, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρουν τὰς Ὀθωμανίδας ἐπεμβαίνουσας καὶ ἀγωνιζομένας.

Ὁ παρατηρητὴς

ΤΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ

Δύο πρωτότυπα Ἑλληνικὰ ἔργα καλοῦνται οἱ Ἀθηναῖοι νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἐβδομάδα αὐτὴν, νὰ κρίνουν καὶ ν' ἀπολαύσων.

Σήμερον μὲν τὴν «Προθυπουργίαν» τοῦ κ. Τ. Μωραϊτίνῃ, παιζομένην εἰς τὸ θέατρον τοῦ Συντάγματος.

Τὴν Παρασκευὴν δὲ τὸν «Κωλέττην» τοῦ κ. Π. Δημητράκοπουλου, παιζόμενον εἰς τὸ «Πανελλήνιον».

Καὶ εἰς τὰ δύο αὐτὰ Ἑλληνικὰ ἔργα εὐχόμεθα καλὴν ἐπιτυχίαν.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

(Δύο φιλία)

Σὲ ἀμμοστρωμένη ἀκρογιαλίᾳ
πανὶ τῆς προίτας τῆς λευκαίνει
νησιωτοποδία κοπέλλει
Θαλασσινὸ ἀροσφρονισμένη.

Κ' ἐκεῖ ἀγροῦκα ἐλαρὸν
στὰ λαφύρενα κυματᾷ
πεινῶντας, πεῖνει σὶν ἀρὸν
νὰ πάη τῆς Κόρης δύο φυλάκια

Φιδόνουν σὶν πόδια τὰ λευκὰ
καὶ χαρῶν ἑλπίαν νὰ μένουν,
μὰ ζωνοῦντες βιωτικὰ
μὲ ἀδελφὰ σὶν ἄμμο σφύρον.

Κι' ἡ Κόρη εὐδὴς μελαγχολεῖ
καὶ λέει με στίχον πικρῶμένο :
— Μὴν εἶν' ἀρὸς ; καὶ τὸ φιλὶ
σὲ χεῖρ θαλασσοδαμένο ;

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΛΕΒΙΔΗΝ

Καὶ δὲν νομίζω ὁ κ. Λεβίδης ὅτι εἶνε καιρὸς ν' ἀπαλλάξῃ τὴν προπέσουσαν καὶ ἀπὸ μίαν ἄλλην φοβερώτατην αἰδᾷ καὶ βρωμερώτατην πληρῇ ;

Νὰ μὴν κλήρῃ βέβαια — διότι αὐτὸ ἀντυχῶς δὲν εἰμπορεῖ νὰ τὸ κάμῃ — τὰ μπαλάκια τῶν κέντρων. Ἀλλὰ νὰ τοὺς ἐπιβάλλῃ τοῦλάχιστον νὰ μὴ ποιοῦν πανηρυτικῶς καὶ πομπωδῶς τῆς σαρκώδους τῶν ἐν μέσῳ πεζοδρομίου.

Ὁ κ. Λεβίδης, δὲ καμὴν μίαν βόλταν τὴν νύκτα, ἀπὸ τὰ Χαντεῖα λόλου χάριν, ὅπου ὑπάρχουν δύο ἢ τρία τοιαῦτα πα-

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΑΙ ΕΚΠ

ΑΠΟ ΤΗΝ

Η ΕΥΤΥΧΙΑ

Ἀπὸ τὰς σκιῶν, αἱ ὁποῖαι μετὰ καταληπτικῆς ταχύτητος ἐναλλάσσονται τώρα παρὰ τὸν Βόπορον, ἡ ὀλιγότερον καταπλήσσουσα δὲν εἶνε βεβαίως αὐτὴ, ἡ παρουσιάζουσα τὴν Α. Α. Μ. τὸν Σουλτάνον ὁμιλοῦντα πρὸς τὰ πλήθη. Σουλτάνος ἀγορεύων πρὸς τὸν λαόν ! Μέχρι πρὸ τριῶν ἡμερῶν, ἀν ἐτόλμα τις καὶ ἀπλῶς νὰ συλλάβῃ μίαν τοιαύτην ιδέαν, θὰ ἐθεωρεῖτο γελοῖος. Καὶ ὅμως ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, ὦ Πρόδοδος ! Ἄμα ἀποφασίσῃ ἡ πρόδοδος νὰ εἰσέλθῃ εἰς ἐν κράτος, εἰσχωρεῖ πλέον ὁρμητικὴ καὶ ἀκατάσχετος.

Ὅφειλομεν δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι δι' ἕνα μονάρχην καὶ διὰ Σουλτάνον, πρῶτον φαρὰν ὁμιλοῦντα πρὸς τὰ πλήθη, τὰ πράγματα δὲν ἐλέχθησαν ἀσχημα. Ἰδού ἡ προσφώνησις : ἀξίζει νὰ ἀναδημοσιευθῇ ἐπὶ λέξει ὁλόκληρος :

«Τέκνα μου ἡσυχάσατε. Ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεώς μου ἐργάζομαι διὰ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος. Ὁ ζωηρότερος πῦθος ΜΟΥ εἶνε ἡ εὐημερία τῶν ὑπηκόων μου, οἱ ὁποῖοι δὲν διαφέρουν τῶν τέκνων μου. Μάρτυς μου ὁ Θεὸς ὅτι τοῦ λοιποῦ τὸ μέλλον σας εἶνε ἀσφαλές. Ὁ ἐργασθὼ μὰζὶ σας. Ζήτε ὡς ἀδελφοὶ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ σας. Εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐγνωμοσύνην, ἣν μοι δεύετε. Ἐπιστρέψατε εἰς τὰς οἰκίας σας, ἀναπαυοῦντε».

Ὅντως ἡ ἡμέρα αὕτη προσήκει νὰ ἀπομείνῃ ἱστορικὴ. Σημειώσατε ὅτι ὁ Τσάρος ἀκόμη δὲν ἠτύχησε νὰ ἴδῃ παρομοίαν ἡμέραν.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ Τούρκοι ἐβράδυ-

ΑΠΟ ΤΑΣ ΑΥΟ ΠΟΛΕΙΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

- Ὁ κινηματογράφος τοῦ Ζακπείου κατόπιν τῆς διαταγῆς τοῦ κ. Λεβίδου θὰ ἀρθῇ ἐκεῖθεν.
- Ὁ δὲ κοσμάκης θὰ χάσῃ μίαν διανεμίσαν.
- Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅμως ὅτι ἡ διασκέδασις αὕτη ἐστοίχιζεν οὐκ ὀλίγον.
- Ἡ πᾶσα ἐπιμέλεια 45 λεπτὰ καὶ ὁ καφὲς 30.
- Ἄλλ' οὔτε καὶ ὑπάρχει φόβος με τὴν ἄρσιν τοῦ κινηματογράφου νὰ ἐλαττωθῶν αἱ τιμαί.
- Τοιοῦτοτρόπος κατήντησεν διαπρόσβιτον ἀκόμη διὰ τὸν πόλιν κόσμον καὶ τὸ κερνεῖον τοῦ Ζακπείου.
- Εἰς τὴν ἀγορὰν ἔλαμν τὴν ἐφάνισιν καὶ αἱ ἄσπερος σταφίδες.
- Ἀληθὴς ἐφημεριδογράφος εἶνε ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Λεβίδης.
- Κάθε βράδυ εἰς τὴν οἰκίαν του κάθηται καὶ ξεφυλίζει ὅλας τὰς ἐκδομένους ἐν Ἑλλάδι ἐφημερίδας.
- Ὅς εὐρίσκει σ' ἐτικὴ με τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου του τὸ σημειώνει με κόκκινον μελάνει.
- Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ζητεῖ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπεκλήλου τὰς σχετικὰς πληροφορίες.
- Με τὸ διάβημα τῶν ἐφημεριδῶν ποῦ κτίζει ὁ κ. Λεβίδης ἔχει βοή τὸν μελὰ τῆς